

NUEVA ECONOMÍA FORUM. 16-12-16.

Buenos días:

Es un honor para mí participar en este prestigioso FORO y debo comenzar agradeciendo a los organizadores y patrocinadores el tener la oportunidad de plantear hoy aquí cual es la posición de SOCIETAT CIVIL CATALANA en el contexto actual que vivimos en Cataluña, así como nuestra actitud ante los desafíos que deberemos abordar en los próximos tiempos, en los que existe una amenaza de consumir la fractura social que ya vivimos ahora, lo cual significará la destrucción del marco de convivencia y con ello la ruina de un país que con tanto esfuerzo hemos construido.

Agradezco enormemente también la presencia de una nutrida y rica representación del espectro político de nuestro país, medios de comunicación y de todos ustedes que generosamente han acudido hoy aquí.

Pero quiero agradecer de forma muy especial la presentación de mi querida amiga GLORIA LOMANA y sus cariñosos comentarios hacia mi persona que provocan en mi una extraña sensación entre el rubor y la vergüenza.

Hace poco más de un mes que he asumido la Presidencia de la entidad y he podido ya experimentar la potencia y presencia que gozamos en la sociedad catalana y en la española donde se nos conoce de forma considerable. Pero a su vez también he recibido como persona los ataques furibundos repletos de mentiras, vertidos por aquellos sectores que pretenden hacer añicos nuestro sistema de convivencia.

Y hoy aquí tengo que comenzar por poner sobre la mesa un hecho desagradable que me atrevo a calificar de criminal, como es el ataque, amenazas y boicot violento primero a una carpa de Societat Civil Catalana y después a un Acto de Cine Forum en donde se proyectaba un documental realizado por nosotros titulado DISIDENTS donde se denuncia el tratamiento que recibimos todos aquellos que nos atrevemos a tener una opinión distinta al régimen oficial.

Ello, unido a las fanfarronadas de los grupos destructores que además son el soporte y la muleta del "Govern de la Generalitat", nos da una idea de la situación que vive nuestra Cataluña.

¿Será quizás todo ello porque nos temen y molestamos al pensamiento único?

Yo creo que sí.

S'acosten temps en els que haurem de parlar, i parlar molt, amb generositat amb sinceritat i amb tota la intel·ligència que siguem capaços d'aplicar. I no només els polítics i representants de les institucions, sinó també la societat, és a dir, entre nosaltres mateixos.

I aquí és on sempre es trobarà SOCIETAT CIVIL CATALANA, atès que entre altres coses és la nostra raó de ser.

Deixin-me fer una història molt breu. SCC va néixer a l'abril de 2014, en un moment decisiu en què semblava que imperava el pensament únic d'un règim que s'assembla més a totalitarismes del segle passat, que hauríem de tenir profundament enterrats, que a un estat modern de convivència democràtica. SCC va posar la veu a aquest sector de la societat catalana silenciosa, incrèdula i reticent a manifestar-se per por a la repressió, o potser perquè simplement no arriba a imaginar-se un entorn social on no imperi el sentit comú i el famós seny català.

Des de la nostra indiscutible transversalitat i principis democràtics crec sincerament que hem complert la nostra raó de ser i aquí estem representant a totes aquelles persones que

viuen a Catalunya i que se senten catalanes, espanyoles i europees.

Un cop més i com sempre, tenim patir els atacs dels radicals i intolerants, les úniques armes dels quals són de nou la mentida i l'assetjament, acusant-nos de connexions amb els enemics de la democràcia, és a dir, l'extrema dreta i no sé quantes coses més, quan haurien, en primer lloc, de mirar-se al mirall i potser allà descobririen la cara i actituds de la intolerància i extrem fanatisme.

La nostra essència descansa, consolidats ja més de dos anys de vida, en diversos eixos, com són:

- La implantació al territori amb les agrupacions comarcals o locals.
- La presència en els carrers i en la societat.
- El foment d'espais de diàleg i debat. Sectorials d'Economia, Salut, Ensenyament, Obra Pública, Energies, Jurídica, Gent gran i altres.
- Implicació entusiasta de la Joventut com a base imprescindible de futur.

(I al fil d'aquests eixos he d'obrir un parèntesi per agrair i felicitar de manera especial a tot el cos del nostre voluntariat sense els quals no seria possible la nostra existència, ni la nostra presència en el paisatge urbà normal democràtic i lliure on onegen les banderes catalana, espanyola i europea. Aquests voluntaris moltes vegades han hagut de suportar les ires i agressions de la intransigència radical.)

Però aquí estem i seguirem lluitant per aquesta Catalunya que hem aixecat com a part d'una Espanya pròspera en el marc d'una Europa que, malgrat titubejos i certes inseguretats, representa la base i referència de la convivència pacífica al planeta.

I ara, si vostès m'ho permeten, parlaré del futur ja que el passat se'n va anar, el present s'en anirà de seguida i tan sols ens quedarà el demà on ens jugarem la nostra convivència en el nou escenari que s'està dibuixant en el món, des d'aquesta petita porció d'espai europeu, ibèric i espanyol.

I per això els exposaré alguns dèficits de qualitat democràtica que patim a Catalunya, que van encendre les nostres alarmes i hem plasmat en un document fonamental de constant actualització, presentat davant les autoritats nacionals i

internacionals, amb una extraordinària acollida i sorpresa de totes aquelles persones i institucions que l'han llegit.

Per descomptat es troba a disposició de tots vostès en les nostres xarxes de difusió, pàgina web, etcètera.

1.- El govern català està destinant ingents quantitats de diners públics, és a dir de tots nosaltres, a subvencionar mitjans de comunicació, televisió, ràdio, premsa escrita en paper i digital, així com alimentant periodistes afins aquí i a països estrangers per divulgar les excel·lències d'una Catalunya independent on trobaríem el paradís terrenal un cop alliberats de l'odiada i cruel opressió d'Espanya. Hem de revertir de manera urgent aquesta manipulació informativa des de tots els sectors de l'opinió pública amb els mitjans democràtics al nostre abast impedit majories tòxiques com les que ens governen que fan servir com volen les partides del pressupost.

Recordem que la falsedat informativa es troba penada en tots els països civilitzats i és impensable en qualsevol país d'Europa. Els mitjans estarien tancats i clausurats de forma immediata.

2.- Les ingerències ideològiques en el nostre sistema educatiu que pretenen manipular la història i el foment de l'odi a Espanya i a tot allò espanyol està encoratjant a una nova generació de persones en les mans de les quals recaurà el futur. Només cal recordar l'exemple recent del col·legi de primària de Cambrils, quin vídeo, tot i que ha estat retirat, es pot veure en múltiples xarxes, on s'encoratja la guerra i mort contra Espanya; i tants casos més en col·legis i universitats.

Valgui l'exemple de la catedràtica de llengua i literatura espanyola de la Universitat de Lund a Suècia, Inger Enkvist, qui en un fòrum sobre el bilingüisme a la Universitat de Barcelona va encendre les alarmes en descobrir que havien publicacions escolars en què es produïen fets insòlits com el d'un llibre que a més conté un pòster perquè cada nen el posi on vulgui i van ser repartits pels Centres Educatius i estan a les biblioteques de molts d'ells. Les lletres i, com a exemple de paraula, eren:

A

Assemblea Nacional de Catalunya

C

consulta

D

Dret a decidir

I

independència

N

Nou Estat d'Europa

M

Manifestació

O

Òmnium Cultural

P

Plebiscit

U

urna

S

Sí al referèndum

Z

Ziga-zaga per jugar entre dos llibres: Constitució i Tribunal
Constitucional]

3.- La utilització dels espais públics per l'exhibició de banderes
i símbols partidistes constitueix ara mateix un escenari normal en

la política municipal o supramunicipal, la qual cosa no solament representa una infracció de la Llei sinó un atemptat contra l'estat de dret i la llibertat de pensament. SCC dins les seves possibilitats ha denunciat aquests fets obtenint sentències favorables que han obligat a diferents ajuntaments a eliminar aquests símbols i banderes. La nostra capacitat no ha arribat a tots els casos però s'ha establert la base jurisprudencial dels fets. Serveixin com a exemples els fets esdevinguts a Sant Cugat o a Berga.

La Llei per tant ens ha donat la raó.

I jo els pregunto des d'aquí a tots vostès: Quina seria la seva reacció si en ajuntaments governats pel partit popular onegés la bandera de la gavina, en el cas socialista la del puny i la rosa o la taronja de Ciutadans?

4.- Capítol especial requereix el tractament de la desobediència amb majúscules. Sembla que s'ha instal·lat a la Generalitat i altres institucions el lema de "Val a tot", "Aquestes lleis no van amb nosaltres", "Cremem la Constitució" i "Desobeim simplement totes aquelles regles que no ens agraden".

Des de la instal·lació d'urnes de cartró en aquell tristament famós 9 de novembre fins al dia d'avui, alcaldes, regidors, diputats i fins i tot la mateixa presidenta del Parlament desobeeixen sistemàticament la Llei de tots, no atenen requeriments i fins i tot, al més pur estil fanfarró, estripen notificacions judicials. El fet és absolutament intolerable i més quan el seu delicte arrossega a més a funcionaris públics que res tenen a veure amb els seus deliris.

I en la suposada judicialització de la política que als sectors independentistes tant molesta, i recordant les paraules de Félix Ovejero jo els diria: és que una violació és la judicialització del sexe?

Cal acabar amb tot això doncs no es pot instal·lar en la societat la impunitat de l'incompliment de la Llei que ho és per a tots sense excepció. La justícia, per tant, ha de fer la seva feina.

5.-Especialment original, quasi còmica si no fos per la amoralitat que comporta, és l'anomenada "Conselleria d'Afers Exteriors" i els alabarders de l'anomenat "Diplocat", que es prodiguen per tots els països i institucions internacionals venent independència , desconexions i idíl·lics jardins, contactant amb

consolats i ambaixades, escrivint cartes a centenars de poblacions del món i tota mena de missatges com a víctimes de l'opressió i domini d'Espanya davant els desvalguts catalans.

Ja em diran vostès les reaccions dels alcaldes de ciutats en "Bangla-Desh", "Kigali a Ruanda", "Hoi-Ahn a Vietnam", "Mekele a Etiopia", "Jaipur a India", "Sant Antao a Cap Verd" i tantes altres, en relació al problema català.

Els seus sons fracassos i menyspreus allà on van serien d'una certa comicitat si no fos perquè a tot això es destina gairebé un centenar de milions d'euros dels pressupostos de la Generalitat, que paguem tots, per portar el ridícul a mig món. El vergonyós viatge del Sr. Romeva a Finlàndia per acabar fent el seu discurs en un cafè i provocant la reacció del govern fins negant qualsevol tipus de contacte amb institucions no reconegudes, o el retret del ministre d'Exteriors francès davant el nostre Ministre espanyol per la ingerència catalana a les regions del Sud de França com "Catalunya Nord"; parlen per si sols.

I jo em pregunto aquí davant vostès què opinarà el món de la farmàcia, la sanitat, la geriatria o els serveis socials bàsics davant d'aquest escandalós malbaratament.

Potser sigui aquesta la resposta al famós lema "Espanya ens roba".

Aquests fronts, units a la nostra activitat quotidiana representen un ardu treball en el futur pròxim i només espero que tinguem l'energia per afrontar-lo.

Soy arquitecto y por tanto mi formación es de ciencias por lo que siempre obedezco a los principios matemáticos de aplicación entendiendo que es siempre más positivo y eficaz el "sumar y multiplicar" frente al "restar y dividir. Tenemos que sumar a todos los que no creen ni necesitan la independencia y multiplicar nuestros esfuerzos para que cada vez más gente entienda que el futuro de nuestro país como parte del conjunto de los pueblos de España pasa por nuestra participación cada vez más activa en un proyecto colectivo común.

Debemos abandonar aquellos debates que nos llevan a la división así como a la confrontación que nos restará fuerza y energía.

Pero ésta gran tarea de futuro en la defensa de los principios de calidad democrática y de la legalidad no puede entenderse sin una rotunda voluntad de diálogo.

Siempre hemos defendido que el respeto a la Ley no es objeto de negociación, sino el requisito previo a cualquier proceso de entendimiento. Debemos dejar claro desde un principio el respeto a las exigencias legales en el marco constitucional y no encerrar esos principios comunes bajo llave en el baúl de los objetos inútiles, u olvidados en el capítulo de las lástimas.

Si ese respeto a la Ley y la recuperación de las hoy secuestradas instituciones por los separatistas, fuera asumido por todos, se darían las condiciones perfectas para abrir el diálogo entre todos los catalanes en un escenario que nos llevaría a reforzar nuestro país con una participación plena en España y en Europa.

Creemos que Cataluña tiene que tener un papel protagonista en el diseño de las políticas españolas y en su implementación.

Siendo una parte esencial y original de España, los catalanes debemos abandonar la idea de una destructora secesión y ponernos a trabajar lealmente con el resto de españoles para alcanzar un futuro mejor para todos.

Claro que corremos el riesgo de seguir en manos de esos sectores independentistas que se encuentran metidos en un laberinto donde solo hallan paredes, cristales y espejos, sin poder encontrar por supuesto puerta salida. Pero el problema

además para ellos será letal cuando acaben perdiendo la referencia de la puerta de entrada. Y tenemos que impedirlo.

España es un gran país. A veces olvidamos que es uno de los países más modernos y democráticos del mundo. Claro está que es un dato que, aunque totalmente cierto, no es del agrado de los separatistas.

E insisto que es cierto.

Y señoras y señores, si hemos conseguido a pesar de todas las enormes dificultades políticas, económicas y sociales, llegar hasta aquí con las constantes amenazas y desafíos separatistas, qué no seremos capaces de conseguir si centramos nuestros esfuerzos en alcanzar una sociedad más moderna, justa, solidaria y democrática?

Ahí siempre encontrarán a SOCIETAT CIVIL CATALANA.

No lo duden.

Y muchas gracias.